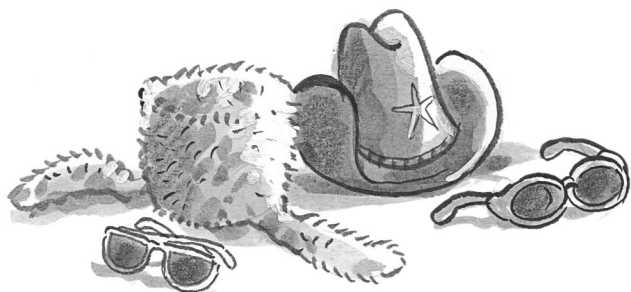

Marjon Hoffman

Het geheim van de blote vakantie

Tekeningen Saskia Halfmouw

LEOPOLD / AMSTERDAM

Voor mijn lieve Michiel

AVI E5-M6

Vierde herziene druk 2017

Dit boek is eerder verschenen onder de titel *Mooi niks!* in 2006 en *Blote vakantie* in 2013.

© 2006 tekst: Marjon Hoffman

Omslag en illustraties: Saskia Halfmouw

Omslagontwerp: Rob Galema

Uitgeverij Leopold, Amsterdam / www.leopold.nl

ISBN 978 90 258 7219 9 / NUR 282/283

Uitgeverij Leopold drukt haar boeken op papier met het FSC®-keurmerk.
Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

Nog 1 dag!

Het is rumoerig. Meester Peter schrijft op het bord. Lex volgt de bewegingen van zijn krijtje. De meester heeft het blauwe krijtje gepakt. Dat gebruikt hij alleen als er iets bijzonders aan de hand is.

NOG 1 DAG! schrijft hij met grote letters. Elke dag schrijft de meester op het bord hoe lang het nog duurt tot de grote vakantie begint. En nu duurt dat nog maar één dag!

Meester Peter klapt in zijn handen. De klas is meteen muisstil.

‘Jongens, vandaag wil ik graag dat jullie alle propjes, kapotte pennen, afgebrokkelde gummetjes, lege inktvullingen en andere rotzooi weggooien.’

Lex zoekt wat rommeltjes bij elkaar. Zijn bureau zit vol met opengeknijpte lege inktvullingen, want hij spaart de balletjes die erin zitten. Volgend jaar komt Lex weer bij meester Peter in de klas. Daar is hij blij om, want meester Peter is leuk. Hij geeft de klas altijd opdrachten die iets met de tijd van het jaar te maken hebben. Nu heeft hij de aftel-vakantie-opdrachten verzonnen. Elke dag moet er iets gedaan worden om de klas klaar te maken voor de zomervakantie.

Gisteren moesten een paar kinderen vegen, en Lex mocht met zijn beste vriend, Lukas, de konijnehokken schoonmaken. De konijnehokken zijn leuk om te doen.

Want om het hok schoon te maken, moeten de konijnen eruit. En dan kunnen Lex en Lukas ze even vastpakken en aaien. Lex vindt het witte konijn liever dan het bruin-gevlekte konijn. Dat konijn heeft vroeger een keertje op zijn nieuwe broek geplast. Zelf zou hij ook wel een konijn willen. Maar zijn moeder wil het niet hebben omdat ze dan nooit meer weg kunnen. Gelukkig neemt de meester de schoolkonijnen deze vakantie mee naar huis.

Tringggggggg! De bel gaat. Iedereen springt op en rent met zijn rommel via de prullenbak naar de gang.

‘Oké, jongens, tot morgen!’ roept de meester.

Lex en Lukas lopen naar buiten. Lukas wordt altijd door zijn vader gehaald en Lex meestal door zijn moeder, Lidia.

Buiten is het warm.

‘Heeft je moeder haar schilderij al af?’ vraagt Lukas.

‘Welk schilderij?’ Lidia maakt zo veel schilderijen.

‘Dat ene met dat aapje op die draaimolen?’

Lex weet het weer. ‘O, die! Ja, ik geloof het wel.’ Lex weet dat Lukas wou dat zijn moeder ook kunstenaar was. Maar Lukas’ moeder is directiesecretaresse en zo’n moeder zou Lex dan weer graag willen.

Daar is de vader van Lukas. Hij is bijna altijd op tijd.

Lex kijkt in de verte of hij het busje van zijn moeder al ziet. Dat oude, lelijke lichtblauwe busje vol krassen en deuken. Hij hoopt dat zijn moeder hem komt halen, en niet Peer, haar vriend. Dat is zo’n saaie drol. Lex heeft veel liever zijn eigen vader, Willem, maar ja, dat gaat niet meer. Lidia en hij hadden elke dag ruzie en toen besloten ze uit elkaar te gaan. Willem werkt nu alweer twee jaar in

Engeland. Lex spreekt hem wel regelmatig door de telefoon, maar ze zien elkaar niet zo vaak meer.

‘Heb jij Lidia al gezien?’ hoort Lex. Het is Morris, zijn oudere broer. Hij heeft een voetbal onder zijn arm. Morris houdt erg van voetbal, maar Lex niet.

‘Vanavond gaat ze het vertellen,’ zegt Morris opgewonden.

‘Vanavond gaat ze wat vertellen?’

‘Waar we naartoe op vakantie gaan, sukkel!’ lacht Morris.

O ja, nu weet Lex het weer. Elke zomer mag een ander familielid kiezen waar ze naartoe gaan. Vorig jaar heeft Sam Spanje gekozen, en het jaar daarvoor koos Morris een surfdorp in Portugal.

Daar is het busje. Morris en Lex steken allebei hun tong uit: yek, het is Peer.

Zeg het nou...

Lidia haalt het avondeten uit de oven en Morris legt het bestek naast de borden. Lex ziet dat hij zenuwachtig is omdat Lidia zo gaat vertellen waar ze naartoe gaan deze vakantie.

Als Lidia uit de keuken komt en aanschuift, is iedereen stil.

‘Tjee, wat zijn jullie lekker rustig,’ lacht ze.

Lex neemt een hap. Het zijn lekkere aardappeltjes uit de oven.

‘En... wat wordt het?’ vraagt Morris aan Lidia. Hij kan niet langer wachten.

Lex legt zijn bestek neer. Hij is ook razend benieuwd.

‘O, nu begrijp ik het,’ zucht Lidia. ‘De vakantie!’

Morris is helemaal zenuwachtig. Hij schudt heen en weer met zijn been en tikt irritant met zijn mes tegen zijn bord. ‘Ja mam, zeg het nou!’

Lidia lacht. ‘Peer en ik hebben iets heel aparts in gedachten,’ zegt ze trots.

‘Gaan we varen?’ vraagt Sam, maar Lidia schudt haar hoofd.

‘Nee, niet echt. We hebben een camping besproken aan het strand van Zuid-Frankrijk met alles erop en eraan. Tennisbanen, zwembaden, speeltuinen, fietsen en watersport.’

Lex kan zijn geluk niet op. Een camping, precies zoals

hij het het leukst vindt! Morris is ook blij. Hij steekt zijn armen in de lucht en roept: 'Yeah!' Maar Lidia schraapt haar keel.

'Maarrrrr... het is wel een nudistencamping.'

Morris doet zijn armen weer naar beneden. Hij slaat boos op de tafel. 'Ik ga echt niet naar een nudistencamping!' schreeuwt hij.

Lex voelt dat Sam aan zijn mouw trekt.

'Wat is een noediestencamping?'

Lex heeft ook geen idee wat een nudistencamping is.

Morris geeft het antwoord. 'Dat je in je blote kont moet rondlopen de hele dag! Echt *no way* dat ik dat doe!' Nijdig schuift hij zijn stoel naar achteren en hij wil opstaan.

Maar Lidia grijpt hem hardhandig bij zijn arm. 'Ga zitten, ik was nog niet uitgepraat!'

Lex krijgt geen hap meer door zijn keel. Zijn moeder kan gekke dingen bedenken, maar op vakantie in je blote

kont? Zoiets had hij nooit kunnen verzinnen.

‘Moeten we echt in onze blote dingetjes lopen?’ vraagt hij voorzichtig.

‘Nee, natuurlijk niet,’ zegt Lidia. ‘Kinderen mogen het zelf weten, je gaat alleen maar bloot als je dat wilt.’

Morris steekt zijn vinger op. ‘Ik wil het niet!’ roept hij.

Lex steekt ook zijn vinger op. ‘Ik ook niet!’

Sam is nog aan het eten en volgt het niet helemaal.

Woedend propt Morris zijn hele mond vol aardappels.

Lidia kijkt verdrietig. Ze slaat haar handen voor haar ogen en begint te huilen. ‘Ik wil dit al zo lang! En jullie hoeven helemaal niet bloot. En ik heb aan alles gedacht wat jullie leuk vinden. Waarom kunnen jullie dan niet voor één keer eens doen wat ik leuk vind?’

Peer slaat zijn arm om haar schouders. ‘Kom op, Lied. Het zijn jongens, joh! We gaan heus wel.’

‘Echt?’ vraagt Lidia zielig.

Lex en Sam knikken uit medelijden en Morris zwijgt.

Lidia kijkt de jongens met betraande ogen aan. ‘Dat is dan geregeld!’ zegt ze vastbesloten.

Ruilen?

Nog tien minuten, ziet Lex op zijn horloge. Dan is het grote vakantie. De klas is netjes opgeruimd en de meester veegt zijn laatste rommeltjes bij elkaar. Alle kinderen zijn opgewonden. Sommigen vertrekken zelfs vanavond al.

Maar Lex niet. Hij heeft nog nooit zo tegen de vakantie opgezien als nu. Alle andere kinderen hebben vast een normale vakantie. Lex zou met iedereen in de klas willen ruilen. Behalve dan met Jordy, die moet elk jaar op fietsvakantie. Vorig jaar vertelde hij erover. Zijn moeder had zijn fietstas helemaal volgepropt met aardappels en soep, omdat ze bang was dat het in Frankrijk veel te duur zou zijn. Jordy kon nog net zijn zwembroek erbij stoppen. En dit jaar moet hij weer op fietsvakantie. En zijn moeder heeft nog grotere fietstassen gekocht.

Lex vraagt zich af wat erger is: een fietsvakantie of een blootvakantie. Hij kent niemand die naar zo'n rare camping moet.

Als de bel gaat, loopt iedereen langs de meester om hem een hand te geven.

'Prettige vakantie en tot volgend jaar!' zegt de meester tweeëntwintig keer.

Lex slentert naar het klimrek. Lukas zit er al.

'Ik ga dit jaar naar Denemarken,' vertelt hij opgewonden. 'Naar Legoland, daar ga ik mijn rijbewijs halen.'

'Je rijbewijs?' Lex gelooft het niet.

Maar Lukas is zelfverzekerd. ‘Ja, maar daar kan ik niet mee in de auto van mijn vader rijden, hoor. Alleen in Legoland.’

‘O. En als je er dan volgend jaar weer heen gaat, mag je dan weer autorijden?’

Lukas knikt. ‘Ja, maar dan moet ik wel mijn rijbewijs meenemen natuurlijk! En jullie? Waar gaan jullie naartoe?’ vraagt hij.

Lex schaamt zich dood, maar besluit toch te antwoorden.

‘Wij? Wij gaan naar een camping in Zuid-Frankrijk, met tennisbanen, zwembaden, fietsen en watersportdingen en zo.’

Lukas kijkt jaloers. ‘Mocht jij dit jaar kiezen?’

‘Nee, mijn moeder.’

Lukas zucht en staart dromerig voor zich uit. ‘Lekker zeg... Tennissen, zwemmen en watersporten, dat kan in Denemarken vast allemaal niet. Wat voor watersporten kun je allemaal doen?’

Lex haalt zijn schouders op. ‘Nou, je kunt bijvoorbeeld surfplanken en waterfietsen gebruiken, die liggen daar gewoon voor iedereen die het wil.’

‘Wauw!’ roept Lukas enthousiast. ‘Dan kun je lekker elke dag surfen! Wat leuk gekozen van je moeder, zeg. Ik wou dat ik zo’n moeder had!’

Lukas ziet de auto van zijn vader aankomen en staat op.

‘Moeders ruilen?’ roept Lex nog, maar Lukas stapt al in.

Er zijn nog maar een paar kinderen op het plein, de rest is al opgehaald. Morris komt bij Lex staan, hij heeft Sam meegenomen. Lidia is weer eens te laat.

